



De ernstige ziekte van onze tijd  
is onverschilligheid.  
Het is een virus  
dat verlamt, inert en ongevoelig maakt.  
pauz Franciscus

Ik wens je tijd  
voor stilte,  
om evenwicht te vinden,  
van binnen en van buiten

voor inzet,  
want geven is ook ontvangen

voor tederheid,  
om zelf zacht te worden

voor vrijheid,  
meer loslaten dan vasthouden

om te luisteren,  
want er zijn nog de woorden  
tussen de regels

om te beminnen,  
het is de kracht voor een lang  
en intens leven

om te leren,  
het is de fontein van de wijsheid

om te danken,  
voor alles wat ons gratis te beurt valt ...  
Als bij toeval?

### Samen dragen

We geloven  
dat we grenzen kunnen bewegen,  
en dat het nodig is vandaag,  
meer dan ooit tevoren.

We geloven  
dat er zinvolle verbindingen  
mogelijk zijn,  
tussen mensen  
met verschillende sociale,  
religieuze of culturele achtergrond,  
tussen mensen  
met verschillende levensverhalen.  
En dat we kunnen leren van elkaar.

We geloven  
dat onze complexe samenleving  
een thuis kan worden,  
waar solidariteit en rechtvaardigheid  
de huisregels zijn.

We geloven  
dat we daartoe  
onze krachten moeten bundelen  
om zo samen te kunnen werken  
met nieuw vertrouwen in elkaar.

Samen dragen we de verantwoordelijkheid  
om nieuwe dingen tot stand te brengen.  
Daarvoor hebben we elkaar nodig vandaag,  
meer dan ooit tevoren.  
Ghandi

Rivieren drinken hun eigen water niet, bomen eten hun eigen fruit/vruchten niet;  
de zon schijnt niet op haar eigen zelf en bloemen geuren niet voor zichzelf.

Leven voor anderen is een natuurwet.

Wij zijn geboren om elkaar te helpen.

Ongeacht hoe moeilijk het soms is...

Leven is goed als je gelukkig bent; maar veel beter als anderen gelukkig zijn omwille van jou.

Paus Franciscus.

Op een dag gingen Hodja en zijn zoon op reis. Hodja gaf er zelf de voorkeur aan te lopen en zette zijn zoon op de rug van de ezel. Zo gingen zij op weg tot zij een paar mensen tegenkwamen die zeiden: "Zie daar de wereld op zijn kop. De jeugd heeft geen respect meer voor de ouderdom. Die gezonde jongen rijdt op een ezel, terwijl zijn arme, vermoeide vader nauwelijks vooruit komt." Toen de jongen dit hoorde, stond hem het schaamrood op de kaken. Hij stapte af en stond erop dat zijn vader verder zou rijden. Zo liepen ze voort, Hodja op de ezel en de jongen te voet. Even later kwamen ze weer mensen tegen die zeiden: "Moet je dat zien! Wat een ontaarde vader, die zelf lekker op de ezel zit en zijn kind laat lopen." Na dit verwijt draaide de Hodja zich naar zijn zoon en zei: "Kom, dan zullen we samen op de ezel rijden." Zo vervolgden ze hun weg, tot zij mensen tegenkwamen die zeiden: "Kijk, dat arme beest! Zijn rug zakt door onder het gewicht van hen beiden, wat een dierenbeulen!" Daarop zei Hodja tot zijn zoon: "Laten we afstappen. Het is beter dat we allebei te voet gaan, dan kan niemand ons nog verwijten maken." Zo liepen ze verder achter hun ezel. Tot een stel voorbijgangers wederom commentaar leverden: "Zie wat voor dwazen er op de wereld zijn. Ze lopen in de brandende zon en geen van beiden denkt eraan op de ezel te gaan zitten." Hodja draaide zich om naar zijn zoon en zei: "Je hebt het gezien, mijn zoon. Hoe je je ook gedraagt, op- en aanmerkingen zullen altijd je deel zijn. Leer daarom je eigen mening te volgen."

Een verhaal van Hodja, een Turkse godsdienstonderwijzer en lesgever in de Koran.

Heer,  
geef ons  
bij het begin  
van dit nieuwe jaar  
de moed  
om ondanks ons kleine hart  
toch vrede, geluk en alle goeds  
toe te wensen  
aan de mensen rondom ons.

Geef ons de hoop  
om ondanks ons bange hart  
toch de wensen  
voor een nieuwe toekomst  
uit te dragen  
in een wereld  
die een huis kan zijn van licht  
voor alle mensen.

Geef ons in dit nieuwe jaar  
de lange adem  
om in deze wereld  
tot in den treure getekend  
door oorlog, aanslagen en terreur  
de broze woorden  
van vrede en gerechtigheid,  
geluk en toekomst  
te blijven herhalen.

Geef ons  
- misschien nog meer  
dan goede gezondheid en voorspoed –  
diep vertrouwen,  
onverzettelijke hoop  
en vastberaden liefde.  
Luk De Geest

Samen aan iets werken,  
is niet altijd gemakkelijk.  
Wij zijn allemaal anders,  
hebben elk ons eigen karakter,  
eigen mogelijkheden  
en eigen onhebbelijkheden.

En toch is samengaan  
de enige weg  
om toekomst op te bouwen.

Een toekomst  
waar ruimte is  
om onszelf te zijn,  
waar plaats is  
om samen te zijn,  
ongedwongen,  
met vertrouwen en geloof in elkaar.

Laat ons verder werken in die geest.

Dan zullen wij ons ook  
in de komende maanden  
geven aan onze groep  
met enthousiaste inzet.  
En zo brengen wij tot stand  
wat nu nog niet is.

Frank Bogers